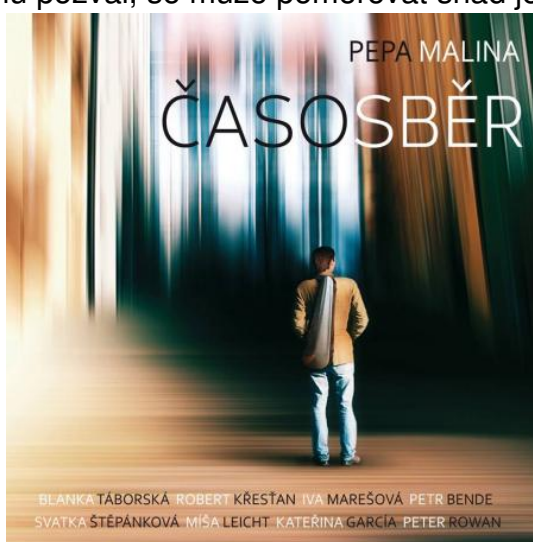

Houslista **Pepa Malina**, člen Copu nebo Malina Brothers, vydal autorské album, na které přizval spoustu svých hudebních přátel – zpěváků i instrumentalistů. Album se povedlo po stránce producentské i dramaturgické, tvrdíme v recenzi.

Časoběr Pepy Maliny možná nebude obsazovat první místa anket o desku roku 2013. Přesto se s nejlepšími alby uplynulých měsíců může minimálně v kvalitě hudby a v interpretačním řemesle srovnávat. Pokud bychom navíc měřili něco jako „producentický počín roku“, měl by nejmladší ze sourozeneckého tria Malinů také šanci. Vždyť množství špičkových muzikantů a zpěváků, které na svou autorskou prvotinu pozval, se může poměřovat snad jen s Českým kalendářem Michala Horáčka.

Časoběr je skutečně především přehlídkou muzikantů, s kterými kdy měl Pepa Malina co do činění, případně ke kterým má jako autor, interpret a posluchač blízko. Mezi přizvanými hosty najdeme jeho někdejší spoluhráče ze skupiny P.R.S.T. (Svatka Štěpánková, Radek Hlávka), muzikanty z Druhé trávy, se kterou Pepa občas hraje (bratr Luboš Malina, dále Luboš Novotný, Tomáš Liška, Emil Formánek, Kamil Slezák), je tu česká bluegrassová špička (Zdeněk Jahoda, Jaromír Jahoda, Zbyněk Bureš) i skvělí jazzmani (Jakub Zomer, Petr Dvorský), bubeník David Landštof s basistou Adamem Stivínem, v Česku usazený americký kytarista Steve Walsh nebo Ivo Viktorin a další muzikanti z AG Fleku. Za mikrofonom se pak střídají osobnosti jako Robert Křesťan, Blanka Táborská, Petr Bende, Katka García, Peter Rowan nebo Míša Leicht, v jehož Copu Pepa Malina aktuálně hraje na housle. Dát dohromady takovou nesourodou superskupinu stálo jistě mnoho času a energie, a pak je téměř podružné, že si Pepa v jednotlivých písních sám zahrál na housle, akustickou kytaru nebo flétnu. Jeho hra ve stínu kolegů ani nemůže být jednotícím prvkem alba.

Jednotčím prvkem není ani žánr. Malina své spolupracovníky lovil v různých stylových vodách a zpravidla je v těchto žánrových rybnících ponechává i na svém albu. A tak Míša Leicht zpívá píseň, kterou by bez problémů mohl zařadit na své sólové koncerty (a s drobnou změnou aranží i na desku Copu), Katku García stylově doprovází keltská harfa Seána Berryho, Petr Bende zpívá s doprovodem poprockové rytmiky. Drobným překvapením může být Robert Křesťan s hammondkami za zády nebo jazzová tvář Svatky Štěpánkové, ale ani tyto aranžérské posuny nejdou proti přirozenosti zmíněných zpěváků. Posлуhač si musí klást otázku, zda existoval na začátku výběr písní, ke kterým producent dodatečně hledal zpěváky, nebo zda svým přátelům-zpěvákům hledal (či dopisoval) písně. Hádám, že šlo o kombinaci obou přístupů.

A podobně jako se zpěváky to muselo být s ostatními instrumentalisty. Sám jsem se při poslechu soustředil na basisty a zkoušel hádat, kdo ze zúčastněných se autorovi do které písně hodil. Skladbu *This House Ain't No Home* s Peterem Rowanem zdobí krásný kontrabas Tomáše Lišky, který se díky paralelní práci v Druhé trávě a jazzových projektech vypracoval nejen ve skvělého, ale také univerzálního hráče. Do osobně laděné „keltské“ instrumentálky *Z kopečka do Bražce*

Malina na kontrabas moudře pozval svou dlouholetou kolegyni Svatku Štěpánkovou. Naopak Petra Bendeho musel doprovodit baskytarista – v tomto případě Adam Stivín, zatímco pro Blanku Táborskou vybral na basu o generaci staršího Petra Vavříka. Zajímavá je v tomto ohledu

Answers To My Questions

, jazzová balada, v níž Svatka Štěpánková zpívá, ale na kontrabas hraje výborný jazzman Petr Dvorský v sehraném tandemu s bubeníkem Martinem Novákem. (Kladu si mimochodem otázku, proč se ani v jedné skladbě neobjevil na kontrabas Pavel Peroutka, se kterým Malina hraje ve své další kapele Malina Brothers. Ostatně ani třetí z bratrů Malinů, kytarista Pavel, si na Časosběru nezahrál.)

Na albu se střídají písně s instrumentálními skladbami. Obojí je rovnocenné – mimo jiné i proto, že texty písní zpravidla nejsou nijak zásadní (hovoříme-li o poezii nebo síle příběhu) a spíše pouze dokreslují náladu. Mezi výjimky patří epický *Závodník*, text Jana Velíška *Jen málo* (s jinou melodií jej hraje Jirí Holoubek Trio) a za pozornost rozhodně stojí také anglický text Jimmyho Bozemana (dalšího Malinova spoluhráče)

This House Ain't No Home

. Mimochodem zařazení této písně ihned za Malinovy instrumentální vzpomínky na dětství *Z kopečka do Bražce* možná není náhodné.

Album Časosběr proplová mezi hudebními styly a sestavami vyjmenovaných muzikantů. Je to však proplování plynulé, nenásilné, příjemné. A zde je třeba znovu ocenit Malinovu producentskou práci – nejen při výběru repertoáru a muzikantů, ale také při sestavování celku.

Pepa Malina: Časoběr

Napsal uživatel Milan Tesař
Úterý, 04 Březen 2014 21:38

Dramaturgie se tedy povedla. A povedl se i obal alba: vkusný, vybavený všemi potřebnými informacemi, černobílými fotografiemi z natáčení i krátkými příběhy, které se vážou ke vzniku jednotlivých písní.

Vydáno vlastním nákladem

Rok vydání: 2013

Žánr: folkrock/country

Celkový čas: 54:29

Napsáno pro [Radio Proglas](#)

{desky 1227}